

این کارها را نکنید، خدا قهرش می‌گیرد

حتما تا حالا از بزرگ‌ترها (مخصوصا دهه‌های همسن و سال من و قبل‌تر) شنیدید که "این کار را نکن! خدا قهرش می‌گیرد" احتمالا در مورد یک کاری هم بوده شبیه "ناسپاسی از فردی"، "ظلم به کسی" و یا "کفر و حرف نامربوط نسبت به خدا" اما اینها همه کارهایی نیست که "نادرست" است و باعث می‌شود "خدا قهرش بگیرد". تازه منظور بزرگ‌ترها از "قهر خدا"، خشم و عذاب خدا بود. اما اینکه خدا کسی را با "خسارات مادی" عذاب دهد، بدترین قهر خدا نیست، بلکه اینکه خدا کسی را رها کند و کاری به کاری نداشته باشد تا اینکه در "معاصی" غرق شود و بعد روز محشر "سروقت حساب و کتاب اش" برسد و بعد هم در آن دنیا "حسرت" درو کند این بدترین است.

برخی گناه می‌کنند! نه درست‌ترینست که بگوییم همه گناه می‌کنند، فقط کم و زیاد دارد. اما مهم است که اولاً برخی چقدر در گناه غرق هستند. عمق غرق شدن در گناه را می‌خواهید بدانید، از این که چقدر از خوبی‌ها فاصله گرفتید می‌توانید بفهمید. یک آمریکایی گناهکار و مشروب‌خور قطعاً نماز و روزه مسلمانان را به جا نمی‌آورد، حتی یکشنبه هم که طبق عادت دینی باید مثلاً کلیسا برود را شاید نرود، اما مثلاً به یک فرد نیازمند کمک می‌کند، پدر خوبی است، همسر خوبی است اما در انتخابات ریاست جمهوری می‌رود و به اون بی‌همه چیز ظالم رای می‌دهد که همه چیز ما را بگیرد.

یا از بی‌شرف‌های وطنی بگوییم که میلیارد میلیارد تومان یا حتی میلیون میلیون در می‌آورند و وقتی زلزله و سیلی می‌آید می‌روند کامیونی بار می‌زنند و می‌برند کمک کنند تا "مبادا بگویند از انسانیت به دورند" که به دوراند.

داشتیم می‌گفتیم که عمق غرق شدن در گناه را از کجا بفهمیم؟ از دوری از خوبی‌کردن‌ها. بعد مثال‌هایی از خارج و داخل آوردیم که ظاهراً آدم‌های موجهی هستند اما حتی وضعیت‌شان برای خودشان معلوم‌الحالی است. من به برخی از افرادی که مشروب می‌خورند و روابط نامشروع دارند و ... می‌گویم که چرا نماز نمی‌خوانید، چرا رعایت خدا را نمی‌کنید؟ گیرم که کارهای بد می‌کنید، چرا آنچه خدا امر کرده را نمی‌کنید. این همان است که در افراد بد مشترک است. "بدها، مثل هم و خوب‌ها متفاوتند". قضیه "پیروی از هوای نفس است"

اگر به "روزی که مرگ می‌رسد" فکر کنید، آن وقت دیگر دلواپس این نمی‌شوید که باید پست بگذارم و نشان بدهم من هم دلواپس مردم هستم. خدا را شکر که اینقدرها هم "بازی‌ها" پنهان نمی‌ماند و مردم نمی‌توانند در غفلت بسر ببرند.

اینها همه غلط است:

همه این کارها را می‌کنند، پس من هم می‌کنم. خدا شما را به تنهایی مواخذه می‌کند و شما جواب‌گوی کار خودتان هستید.

این همه خطا کردم، این یکی هم روش. شیطان است که انسان را از رحمت خدا ناامید می‌کند و فاز منفی می‌دهد که آب از سرگذشت چه یه و جب چه ده و جب چرا که خداوند از در رحمت نه غضب با ما تعامل دارد.

این یک کار را انجام دهیم، بقیه کارهای واجب‌مان را چه کار کنیم. شیطان، کارهای خوب را سخت و پیروی از هوای نفس را آسان جلوه می‌دهد. حال آنکه هر کاری و موفقیتی بی‌تلاش بدست نمی‌آید و بی‌جهت نیست که خوب‌های علمی، ورزشی و هنری از لحاظ اخلاقی و دینی از متوسط خیلی بالاترند چون این مفهوم را دریافته‌اند.

آخه دنیا هم لذت دارد؛ پس باید قید دنیا را بزنیم؟! نه، دل‌تان با گناه نباشد. راه‌های لذت مثبت هم زیاد است. تازه لذت معنوی را که تجربه کنید اینها برای‌تان مثل منج‌بازی در مقابل بازی‌های کامپیوتری می‌شود می‌بینید شیطان چطور شما را در لذات پیش پا افتاده نگه داشته. ما از جنس خداییم نه حیوانات.

فلان آخوند و فلان مسوول دینی و فلاکس و ... بدتر از این کارها را می‌کنند. نگران نباشید به حساب تک‌تک‌شان خدا رسیدگی می‌کند و اگر شما پیروی از آنها کنید خدا بخاطر این پیروی از گناه‌تان کم نمی‌کند، البته به گناه آنها اضافه می‌شود!

حالا واقعا آخرتی در کار است؟ به درون‌تان برگردید. به یاد بیاورید فرعون را وقتی در وسط رود شکافته شده نیل خواست که برگردد به کی به همان که نسبت به او طغیان کرده بود. داستان‌های پیامبران را باور کنید و به یاد بیاورید.

دنیا و زندگی با آن ما را مشغول کرده. کسی شما را مجبور نکرده با آن سرگرم شوید. اگر قدری رها شوید، کسی شما را مواخذه نمی‌کند به کم قناعت کنید و دنیا را به اهلس واگذار کنید، خدا شما را کفایت می‌کند.